

[Marlanne Jelved]

land, f.eks. i Nordjylland og på Bornholm. Så enkelt var det såmænd.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg sagde for et øjeblik siden, at jeg mente, tiden var inde til, at vi fik den sidste ordfører på talerstolen. Det er i og for sig fortsat min opfattelse, men fru Annette Just får en kort, kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Den skal blive ultrakort: Det bedrøver mig at måtte konstatere, at Det Radikale Venstre ved fru Marianne Jelved ikke kender forskel på boniteten i Holland og i Danmark.

Lysholm Christensen (KRF):

Vore forfædre, som indrettede denne sal, var meget betænksomme. De anbragte 4 figurer, symboliserende det arbejdende folk, sådan lige i synsfeltet, når man står her på talerstolen, og den ene figur er meget apropos en fisker. Han står der til påmindelse om, hvem vi også lovgiver for her i Tinget. I dag er figuren så på en særlig måde blevet gjort levende for os.

En lokal fiskeriformand satte for så vidt overskriften for denne debat forleden i en vestjysk avis. Han sagde:

»Det er sundt at spise fisk, men der skal også være sundhed i erhvervet, der fanger fiske-
ne.«

Det har han bestemt ret i, og det er en udmærket overskrift for denne debat. Det er jo fint, at befolkningen kan få nogle sunde fiskeprodukter at spise og statskassen kan få en god valutaindtægt fra erhvervet, men der er altså også en masse familier, der skal have et rimeligt udbytte af deres arbejde i primærfiskeriet og i føleindustrien.

Erhvervets samfundsøkonomiske betydning er klart og pædagogisk beskrevet i handlingsplanen 1991, som Folketinget modtog i august i år. Tiden er ikke til at opremse tal derfra, men det er dog værd at bemærke, at nettovalutaindtjeningen ved 100 kr.s eksport af fiskeprodukter udgør hele 90 kr. Det er lidt mere end i landbruget, og det er mere end det dobbelte af industriens nettovalutaindtjening.

Jeg kan også nævne, at 6 pct. af Danmarks samlede eksport er fiskeprodukter. Beskæfti-

gelsesmæssigt er der omkring 7.000 aktive fiskere, men det er også værd at bemærke, at der er hele 250.000 mennesker, som på en eller anden måde er afhængige af fiskerierhvervet.

Dansk fiskeri er altså et meget betydningsfuldt element i samfundshusholdningen, og baggrunden for denne forespørgselsdebat er jo den alvorlige kendsgerning, at erhvervet har store problemer.

I Kristeligt Folkeparti kan vi dog ikke tilslutte os det synspunkt, at de fleste problemer skulle skyldes en såkaldt fejlslagen fælles fiskeripolitik i EF. Vi mener heller ikke, at det er en rigtig vej at gå at give fiskeriet helt frit. Med de muligheder, der ligger omkring fartøjs størrelse, motorkraft, fangstredskaber og kapitaldannelse, både i Danmark og i de omliggende lande, vil der ikke være mange vindere i den alles kamp mod alle, som ville komme, hvis fiskeriet blev givet frit. Derimod ville der helt sikkert være én stor taber, nemlig fiskebestanden og dermed havmiljøet.

Det er nødvendigt med reguleringsbestemmelser omkring udstyr og fangstmængder, og vi finder det af afgørende betydning med ordninger, som især tilskynder til landing af råvarer af højeste kvalitet til forarbejdningsindustrien. Det kan ikke være rigtigt, at store mængder fisk skal gå til i garnene, fordi man har sat flere garn, end man kan nå at røgte. Afregning af fisk af henholdsvis god og dårlig kvalitet er åbenbart også for ringe og forstærker dette problem.

Jeg vil nævne nogle forhold, som Kristeligt Folkeparti meget gerne vil medvirke til en løsning af. Nogle er kortsigtede, andre mere langsigtede.

For det første er der CO₂-afgiften. Den skal jeg ikke sige andet om, end at vi mener, at der må en fælles EF-politik til. En dansk enegang er uansvarlig, specielt over for fiskerierhvervet.

Dernæst så vi gerne, at der var et skattefrit beløb som kompensation for udstationering. Vi ønsker ikke et fradrag på selvangivelsen – det er ligesom ikke tiden at indføre nye fradrag – men et skattefrit udbetalt beløb kunne have samme virkning.

Vi ønsker støtte til fiskepleje, specielt udsætning af torskeyngel i Østersøen. Vi anerkender fuldt ud de initiativer, der er taget andre steder i vore farvande, og nu var det, synes vi, rimeligt, om regeringen kvitterede med et beløb, så-